

Middag med en treåring

Jag har varit pappaledig ett tag. Fast jag kan inte för mitt liv begripa hur någon lyckats få in ordet "ledig" i den verksamheten.

Sonen är drygt tre år, och han har nu börjat behärska talekonsten till fullo. För något år sen satt jag och sa: "Kan du säga lampa, buss, vovve", och nu sitter jag och tänker: "Men kan du inte hålla truten nån enda gång!"

Ta bara det enkla att äta lunch. Vid en sådan till synes simpel verksamhet kan dom mest fantastiska samtal utspela sig. Jag kan ge ett exempel, och för att inte bli allt för tjatig, utelämnar jag sonens frågor. Dom framgår liksom tydligt ändå.

Scenen är matbordet med fadern, sonen och dom heliga makaronerna:

"Nej, maten är inte alls för varm, den är alldeles lagom... / Ja, lagom betyder att den inte är för varm och inte för kall utan mittemellan. / Ja, pappa ska också äta. / Nej, jag vet att du inte tycker om broccoli, men pappa tycker att broccoli är gott, förstår du, ät din mat nu. / Ja, jag tror att nästan alla stora tycker om broccoli. / Okej då, inte ALLA kanske, men dom flesta, ät din mat nu är du snä... / Ja, du blir också stor snart. / Lika stor som pappa, jag lovar. / Ja, då ska du också äta broccoli, ja då. / Och ha pappas stora hammare, ja då, men ät din mat nu innan den blir...

/ Va sa du? / Jag vet inte varför det heter hammare, det kanske är för att man hamrar med den. / Jo, man kan säga spika också, men ät... / Vadå spikare? / Ja, men nu heter det hammare, och så är det inget mer med det, ät nu din mat älskade lilla... / Jamen herregud, hammare heter bara hammare, vi kan gå till Elof Hellqvists etymologiska ordbok efter maten och kolla varför hammare heter hammare, men nu äter vi, punkt slut!

/ Nej, jag har aldrig träffat Elof Hellqvist. / Nej, inte mamma heller, ät nu din mat!!! / Jag är inte arg, jag vill bara att vi ska äta i lugn och ro. /

Ja, det är klart som fan att maten är kall nu, men den var varm när vi började äta, och om du inte hade ...

/ Det heter svor. / Nej, det får man inte göra, det var dumt av mig. / Ja, jättedumt, ät maten nu, den är tillräckligt varm...

/ Förlåt? / Ja, solen är jättevarm. / Jättesupervarm, visst, men ät nu! / Nej, man kan inte åka till solen. / Nej, inte ens med pappas bil! / Ja, dels är det för långt bort och dels är det för varmt där. / Nej, så kalla kläder finns inte. Snälla gubben, ät nu så kan vi... / Ja, det är längre till solen än till Kalmar, mycket längre, men var snäll och ät maten nu innan jag blir... / Vadå mätt, du har ju knappt rört maten!

/ Glass? Nähä du, det blir ingen glass för dig, du var ju mätt sa du! / Sluta nu, det är samma mage för både mat och glass, det där går jag inte på!

/ Va sa du? / Det har mamma inte alls lovat. / Nej, det har hon inte. / Nej, det har hon inte. / Nej, det har hon inte, säger jag, sluta hitta på såna där saker... / Ja, visst, vi kan bada istället, okej då!!!"

Slutscenen är den muttrande fadern och den sprudlande sonen badande i badkaret med dom orörda makaronerna på köksbordet.

JACKE SJÖDIN